

Но ето единъ германски пилот ги наближи и отъ една значителна височина отъ страна, започна да ги атакува. Бърже, като мълния, се хвърли той върху единъ аеропланъ. Противникът го посрещна съ силенъ картеченъ огънъ и той тръбаше съ единъ ловъкъ обратъ да избѣга отъ тоя огненъ обръчъ. Събрани долу гражданите съ затаенъ джъхъ слѣдъха въздушния бой. Изведнажъ нападнатия руски аеропланъ пламна съ ясенъ пламъкъ, раздѣли се на двѣ части и почна да пада. Едната част, заедно съ мотора съ голъма бързина падна надолу, а другата дълго още тръпѣше изъ въздуха, като запалено книжно хвърчило.

Изглежда, че горѣ никой не се грижеше за пострадалия. Готовъше се нова борба. Къмъ останалите руски аероплани бързаха отъ голъма височина германски моноплани. Кой ги знае отъ кждѣ дохождаха! Сѣкашъ извираха отъ синкавия просторъ. Задружно атакуваха единъ руски аеропланъ, затракаха картечиците, запукаха бомби, и ето че и втория руски аеропланъ пламна и падна, а слѣдъ него третия и четвъртия.

Противникът почна да се оттегля, прѣслѣданъ отъ германцитѣ. Още една мълния, още една сръчна маневра и още едно огнено кълбо падащо отъ небето. Свѣрши се. Чуваше се само пукотътъ на картечиците и глухитъ експлозии на шрапнелите отъ противоаропланната батарея.

Небето е все тъй ясно и синьо, блѣди нерести облачета багрятъ изгрѣващето сънце, сѣкашъ нищо не се е случило.

Нѣкои отидоха да видятъ мѣстото, гдѣто паднаха вижая салите останки на петима пилоти. Азъ не отидохъ — почувствахъ, че гледката ще е грозна и потресающая.

М. Д. Н-въ.